

Den som fortsatt tror på myten om Norge som et industriland i solnedgang, bør gjøre som meg: Ta turen til Raufoss.

I forrige uke sto jeg i fyrstikkfabrikkens gamle lokaler for å åpne det som er et helt nytt virkemiddel i norsk industripolitikk: katapultene. Dette er testsentre hvor bedrifter, gründere og forskere fra hele landet skal få komme og prøve ut nye ideer. Dette er et helt nødvendig grep i en tid med stadig større konkurranse og krav til nytenking. Frem til i dag har 80 prosent av norske høyteknologibedrifter manglet fasiliteter for utprøving av nye løsninger.

Raufoss er blant de norske stedsnavnene som virkelig lar deg høre klangen og kjenne lukten av industri. Ikke bare på grunn av det som foregikk på 1800-tallet og 1900-tallet, men like mye som følge av det som skapes i dag. Det er slett ikke tilfeldig at en av de første katapultene plasseres her.

Veien fra nye ideer til nye arbeidsplasser kan være lang. Bak vellykket verdiskaping ligger et møysommelig puslespill av prøving og feiling, små skritt og store sprang, av gjennombrudd og sammenbrudd, av slumpetreff og innertierte, av blod, svette og tårer. Av mot, overmot og mismot.

Mange ideer blir aldri arbeidsplassene de kunne ha blitt. De forblir uforløste symfonier i hodet til en som våget og feilet, eller som aldri våget fordi det ikke fantes noe sted hvor idéen kunne testes ut og løftes frem. Skal vi kunne bære vår velferdsstat i fremtiden, har vi ikke råd til å la en eneste løfterik idé gå til spille på den måten. Derfor etablerer vi i første omgang katapulter på Raufoss og i Kristiansand. Allerede til våren skal vi utpeke flere slike sløydsaler for næringslivet. Vi må løfte frem de lyse hodene for å få råd til varme hender.

På Raufoss bevises det hver dag at solnedganger passer bedre i naturen enn i misforståtte metaforer på tilstanden i industrien. Vi kan mer enn å hente ut metaller og sende dem utenlands. Vi kan også forme dem og øke deres verdi.

Vi lager ikke biler i Norge, men totningene får de beste bilene til å rulle med de beste delene. Som industristed har Raufoss alltid vært godt bevæpnet, fra fyrstikker og patroner til mer avansert ammunisjon. Og nå altså en ekte katapult.

Produksjonen av ammunisjon ble flyttet til Raufoss i 1896 fordi byen lå utenfor svenskenes rekkevidde, men også fordi totningene var kjent for sin industrikompetanse. Med katapulten videreføres enda et av Raufoss-miljøets historiske

fortrinn, nemlig den korte veien fra golvet til kontoret og arbeidernes deltakelse i forbedringsarbeidet. Testsenteret skal nemlig også være opplæringsarena for arbeidere og praksisplass for studenter.

Da konkurransen om å få etablere katapulten ble utlyst, drømte vi ikke om at vi skulle få inn hele 38 seriøse forslag. Klarere kan ikke næringslivet, forskerne og arbeiderne få sagt at de tror på fremtiden. At de ikke kjøper myten om et industriland i solnedgang. Det gjør heller ikke jeg.

Skriv ditt leserbrev her

DELTA I DEBATTEN! Vi oppfordrer leserne til å bidra med sine meninger, både på nett og i papir

---

Meld deg på vårt nyhetsbrev

Lik Oppland Arbeiderblad på Facebook